

[Bollmann]

Jeg vil gerne først sige, at der i dette forslag ligger en række ting, som CD har stor sympati for. Det er også en kendsgerning, at vi gennem årene har støttet så at sige alle initiativer til at afskaffe eller mildne kapitalvindingsskatten.

En sådan mildelse kan jo foretages på forskellig vis. Man kan, som fremskridtspartiet her gør, ændre en hel række ting på én gang. Man kan også gøre, som CD og flere andre partier har været med til at gøre, nemlig ændre nogle ting. Jeg tror, at forslagsstillerne godt kan huske, at de erhvervsskattelettelser, som er gennemført som følge af forliget fra maj sidste år, indeholder lempelser både for landbruget og for goodwillbeskattningen. Forslagsstillerne er også klar over, at nu sker der altså noget på aktieområdet, og det er lettelser, der kan mærkes.

Som jeg sagde til indledning, er vi ikke afvisende over for intentionerne i lovforslaget, og hvis fremskridtspartiet f. eks. ville ændre ikrafttrædelsestidspunktet – for det er klart, at det kan vi ikke gå ind for – så vil vi gerne være med til at gennemføre flere lempelser end dem, vi har opnået i forhandlingerne mellem regeringen og forligspartierne.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi er enige med fremskridtspartiet i, at faste afgifter altid er uheldige. De lægges altid på varens pris, fordyrer varen, og de forhindrer den bevægelighed i omsætningen, som både ud fra en arbejdsmæssig og fra en rationel og nationaløkonomisk betragtning er en fordel. Derfor har vi næsten ved hvert eneste forlig med socialdemokratiet og eventuelle andre – dem har der jo været nogle stykker af – søgt og næsten altid fået indrømmelser på dette område, til tider små og til tider lidt større, og vi må da indrømme, at de sidste indrømmelser, vi har fået på aktieområdet, er ret anselige, selv om det ikke er det optimale af det, vi kunne ønske.

Vi er enige med fremskridtspartiet i, at vi aldrig skulle have haft den særlige indkomstskat, i al fald en væsentlig del af den skulle vi ikke have haft. Men vi må selvfølgelig sige, at vi tager det stykkevis og delt i stedet for at tage det hele på én gang. Det er nu de politiske muligheder i øjeblikket.

Jeg må sige, at når jeg læser fremskridtspartiets bemærkninger, så fratages jeg en vis

glæde over de indrømmelser, som jeg mente at jeg havde fået i forhandlinger med socialdemokratiet i fortiden. Der står bl. a., at disse lettelser for familiehandler, vi fik i 1977, skyldes statsministerens skattemæssige udelighed og en indrømmelseovre i Holstebro. Her har jeg gået i den enfoldige tro, at det var noget, jeg havde forhandlet med daværende skatteminister Kampmann om på hans kontor. Det er jo lidt kedeligt, at den glæde, man havde, nu går helt i skår, når man læser disse bemærkninger, selv om jeg er enig i følgebemærkningen, at virkningen var, at der virkelig kom gang i generationsskiftet. Det kan da selvfølgelig også være, at fremskridtspartiet kan fremføre argumenter og rigtige argumenter for, at alle de andre indrømmelser er fremkommet ved fremskridtspartiets indsats.

Selv om min glæde altså er gået i skår, må jeg sige, at det kan jeg vel bære, men det er ikke til at bære, at venstre ikke ville videreføre det, vi fik indført dengang med lettelser for familiehandler, da de dannede en regering, som hed en VS-regering, eller SV-regering, hvis det skal være rigtigt. Ikke om de ville videreføre det! Jeg har ikke fornemmelsen af, at de overhovedet prøvede at videreføre denne ordening. Det er årsagen til, at vi aldrig er kommet længere på dette område, eller at vi i alt fald kun er kommet små skridt ad gangen. Det skyldes, at venstre aldrig har villet, når de har haft mulighed for at kunne. I 1975 arbejdede jeg f. eks. ihærdigt for, at vi skulle bruge 14. alm. vurdering som udgangspunkt, men venstre sagde totalt nej. Og i SV-regeringen prøvede jeg selvfølgelig også at påvirke dem til en lille lempelse på nogle områder, bl. a. ved almindelige jordfordelingssager, men heller ikke det var muligt. Når man skal handle eller har mulighed for at handle, så ønsker venstre ikke at handle. Derimod skryder de, når de ikke har mulighed for at handle, om den totale afskaffelse af det, som de havde mulighed for at gøre, da de havde indflydelse.

Jeg hørte jo nok, at man fra venstres side sagde, at fremskridtspartiet ikke havde fået ændret et komma i den bestående lovgivning. Jeg er enig med fremskridtspartiet i, at det har venstre – bare til den gale side. Men derudover har de i sandhed ikke fået ændret et komma. Men jeg må dog sige, at vi trods alt nu igen har fået 80.000 kr. lagt til bund-